

ikke saa stor Forskel mellem de Herrer, det synes mest at være Personerne, det drejer sig om, mig er det imidlertid ligegyldigt, da jeg staar uden for — jeg tror, at de Vælgere, som virkelig ønske Reforme, ikke ville være kedede af, at der er forskellige Meninger her i Rigsdagen om Reformerne, saa at de virkelig kunne blive drøftede. Jeg tror, at man ikke har syntes om den Stilling, det moderate Parti har indtaget hidtil, hvor det absolut har sagt Ja og Amen til alting, vel nærmest af Frygt for, at man vilde beskyldte det for at spænde Ben. For øvrigt ere vi vel ikke saa begejstrede for Reforme — i alt Fald ikke mere, thi vi have jo faaet en Del, som vi ikke ere saa forfærdelig glade ved — at vi skulle blive ved med at lave Reforme alene for at have noget at prale med. Hvis virkelig Reformpartiet skulde komme hjem og ikke have andet at prale med end denne Lov og saa Skoleloven, saa maatte det heller komme hjem med ingen Ting. Det bestaaende har jo dog altid en vis Ret, sely om det er daarligt, og man maa heller beholde det bestaaende end faa noget nyt, som er endnu daarligere.

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds Ordet.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte, at adskillige Medlemmer af Reformpartiet i Fjor vare imod denne Lov. For at give en nærmere Illustration til disse Udtalelser skal jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem gik ud af Venstrereformpartiet den 19de Januar, medens denne Lov var til anden Behandling den 16de Februar og til tredje Behandling den 23de Februar. Hvorledes det ærede Medlem saa i Partiet kan have hørt Udtalelser om, hvorledes Medlemmerne stillede sig over for Lovforslaget ved anden og tredje Behandling, det er mig en Gaade.

Leth-Espensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Leth-Espensen: Ja, hvorvidt disse Da-toer ere rigtige, ved jeg ikke, men jeg antager det. De komme imidlertid i og for sig ikke denne Sag ved, for jeg har slet ikke talt

om, hvad der er blevet forhandlet i Partiet, jeg har ikke talt om Partiforhandlingerne, som jeg ikke har deltaget i. Det er rimeligt, at det ærede Medlem med Hensyn til dem har Ret. Jeg har derimod talt om private Forhandlinger med Partiets Medlemmer, og jeg er vis paa, at disse Folk ere ikke bange for at staa ved det. Jeg har senere talt med dem og det endog i Vidners Overværelse, saa hvis det skulde knibe, vilde jeg kunne dokumentere det. Jeg antager imidlertid ikke, at det behøves. Altsaa vi talte om det i Fjor, det var maaske nok efter, at jeg formelt havde udmeldt mig af Partiet, men jeg stod jo og staar endnu i et vist Venskabsforhold til forskellige Medlemmer af Partiet og taler med dem ved forskellige Lejligheder, og jeg kan sige, at jeg var ikke den, der talte stærkest imod Lorforslaget; der var adskillige Medlemmer af Partiet, som vare meget skarpere imod denne Lov end jeg, og som nok bekvemmede sig til kun at sige: Stemmer ikke, men som erklærede til mig, at hvis der skulde være Tale om en endelig Afgørelse, vilde de stemme imod Loven. Hvorvidt de have faaet en anden Anskuelse siden, ved jeg ikke, men det maa de vel have faaet.

Formanden (Sofus Høgsbro): Private Samtaler bør ikke drages frem her.

Bramsen: Ja, jeg antager, at ærede Medlemmer ville være mig forbundne, naar jeg ikke gaar ind paa alle de Bemærkninger, der ere rettede til mig i de sidste Dage. Jeg mener tillige, at paa dette Tidspunkt vil man ikke heri se en Tilkendegivelse fra min Side af, at jeg ikke skulde have Lyst til eller ikke være i Stand til at imødegaa, hvad der er sagt imod mig, men forhaabentlig vil man kun deri se et Ønske om i Dag at komme til en Afslutning paa disse Forhandlinger, som vi ellers ikke vilde kunne naa i Dag. At det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) og jeg skulde blive enige om denne Sag i denne Verden, det tror jeg ganske vist ikke. Det er derfor heller ikke saa underligt, at jeg ikke paa nogen Maade har kunnet være enig med ham i, hvad han har sagt i Dag. Men det forekommer nu mig, at der kunde være en anden Maade, paa hvilken vi maaske kunde blive enige, nemlig, hvis det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds endnu havde den samme Mening, som han havde i December Maaned 1895; thi da udtalte han: „Man kunde jo gaa forskellige Veje, f. Eks. den